

ERIN HUNTER

PISICILE RĂZBOINICE

SUB SEMNUL STELELOR

Războinicul Uitat

Cartea a XXIII-a

Traducere din limba engleză de
Ana-Maria Cioflec

Redactare: Ioana Văcărescu
Tehnoredactare: Liviu Stoica
Corectură: Adriana Călinescu
Design copertă: Oana Bădică

WARRIORS. OMEN OF THE STARS. THE FORGOTTEN WARRIOR

Erin Hunter

Copyright © 2011 by Working Partners Limited

Series created by Working Partners Limited

Map art © 2015 by Dave Stevenson

Interior art © 2015 by Allen Douglas

**PISICILE RĂZBOINICE. SUB SEMNUL STELELOR
RĂZBOINICUL UITAT**

Erin Hunter

Copyright © 2021 Editura **Galaxia Copiilor**

All rights reserved.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HUNTER, ERIN

Pisicile Războinice / Erin Hunter. – București: Galaxia Copiilor, 2013 –
36 vol.

ISBN 978-606-8434-58-2

Cartea 23: Sub Semnul Stelelor: Războinicul Uitat / trad. din lb. engleză
de Ana-Maria Cioflec. – 2021. – ISBN 978-606-796-113-3

I. Cioflec, Ana-Maria (trad.)

821.111-93-31=135.1

Grupul Editorial **ALL**:

Bd. Constructorilor nr. 20A, et. 3,

sector 6, cod 060512 – București

Tel.: 021 402 26 00

Fax: 021 402 26 10

www.all.ro

Editura **Galaxia Copiilor** face parte din **Grupul Editorial ALL**.

f/editura.all

allcafe.ro

CUIB DOUĂ-
PICIOARE

AȘEZAREA DOUĂ-
PICIOARE DE VARĂ

POTECĂ DOUĂ-PICIOARE

POTECĂ
DOUĂ-PICIOARE

LUMINIS

TABĂRA CLANULUI
UMBRELOR

JUMĂTATE
DE POD

CALEA TUNETULUI
MICĂ

AȘEZAREA DOUĂ-
PICIOARE DE VARĂ

JUMĂTATE
DE POD

HARTA PISICILOR

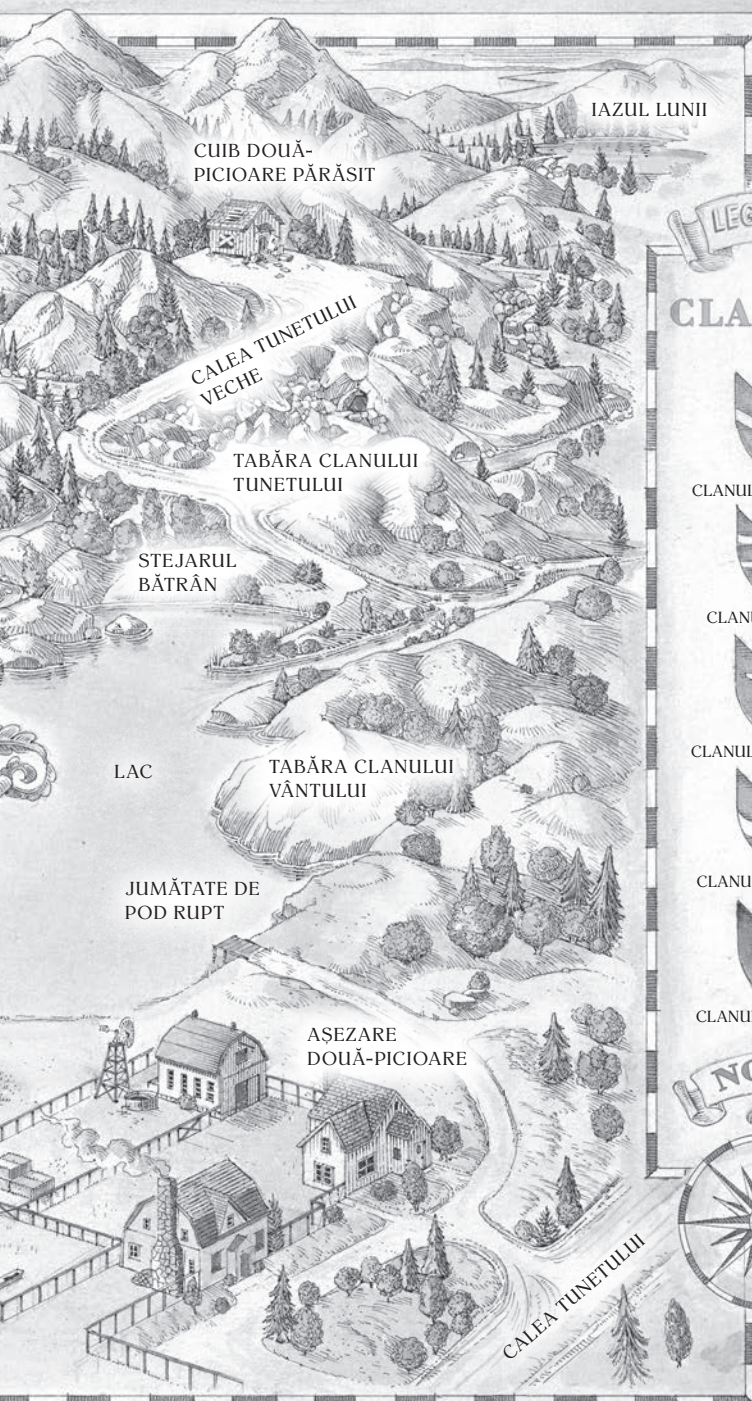
INSULA

PĂRĂU

TABĂRA CLANULUI
RĂULUI

AȘEZAREA
CAILOR

CUIB DOUĂ-
PICIOARE PĂRĂȘIT

IAZUL LUNII

CALEA TUNETULUI
VECHE

TABĂRA CLANULUI
TUNETULUI

STEJARUL
BĂTRÂN

LAC

TABĂRA CLANULUI
VĂNTULUI

JUMĂTATE DE
POD RUPT

AȘEZARE
DOUĂ-PICIOARE

CALEA TUNETULUI

LEGENDĂ

CLANURI

CLANUL TUNETULUI

CLANUL RĂULUI

CLANUL UMBRELOR

CLANUL VĂNTULUI

CLANUL STELELOR

NORD

CAMPINGUL
IEPURE

CABANA
SANCTUAR

PĂDUREA SADLER

CENTRUL
NAUTIC DE
AGREMENT
MICUL PIN

DRUMUL MICUL PIN

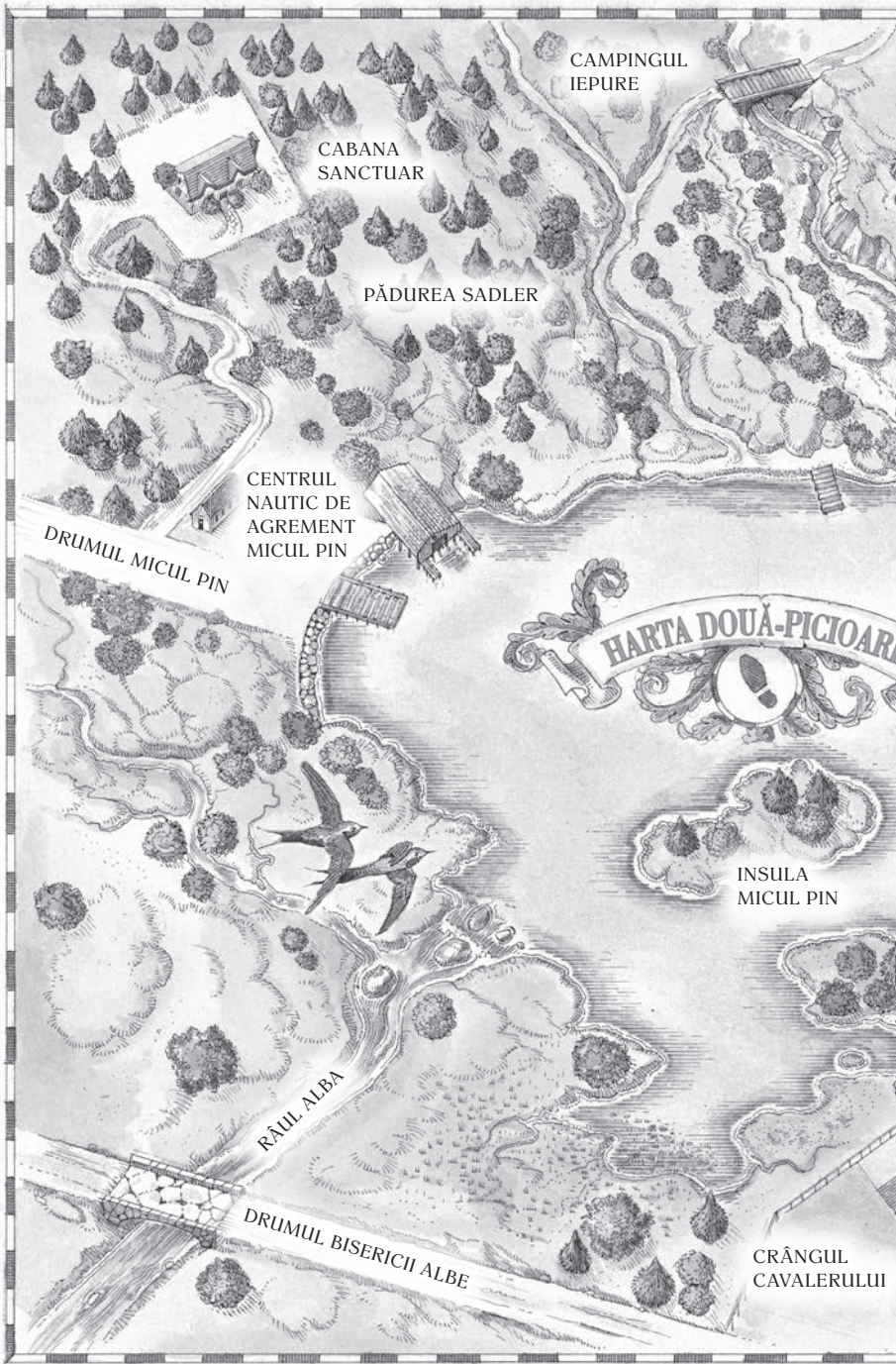
HARTA DOUĂ-PICIOARE

INSULA
MICUL PIN

RĂUL ALBA

DRUMUL BISERICII ALBE

CRÂNGUL
CAVALERULUI

CASA
MUNCITORILOR
(abandonată)

DRUMUL CARIEREI
DE PIATRĂ (dezafectat)

CARIERA
DE PIATRĂ

PĂDUREA
DEALUL
IEPURELUI

LACUL
SANCTUAR

DEALUL
IEPURELUI

CENTRUL DE
ECHITAȚIE DEALUL
IEPURELUI

DRUMUL DEALUL
IEPURELUI

IAZUL DE
CLEȘTAR

LEGENDĂ

ȚINUTURI

PĂDURE DE FOIOASE

PĂDURE DE PINI

MLAȘTINĂ

LAC

CĂRI

NORD

PROLOG

Rugii de mure au foșnit la marginea pădurii și din tufișuri s-a ivit o pisică. A privit cu multă atenție într-o parte și în alta, apoi a traversat cu pași mari luminișul, îndreptându-se spre un alt pâlț de copaci, care se vedea în depărtare. Peste câmpurile mărginite de garduri vii strălucea soarele anotimpului cald. Dincolo de o Cale a Tunetului se vedeau vizuini de Două-Picioare.

Cu toate că anotimpul cald abia începuse, soarele era puternic, iar pisica și-a scuturat urechile, iritată de muștele care zburau în jurul lor. *O să fie mai răcoare sub copaci, s-a gândit, oprindu-se pentru o clipă să-și destindă labele obosite. Și nu mai am mult de mers. E chiar dincolo de dealuri...*

Dar înainte să ajungă la umbra îmbietoare a pădurii, s-a auzit un șuierat puternic și, de sub un gard viu din apropiere, a sărit o altă pisică: un motan voinic, zvelt, cu blana cenușie și cu o ureche crestată.

— Ce cauți aici? s-a răstit motanul. Dacă vrei un loc în care să te odihnești, mai caută. Țsta e teritoriul *meu*! Iar prada de aici este a mea.

Pisica străină s-a oprit și l-a măsurat din cap până-n picioare, cu ochii mijiiți.

— Teritoriul tău? Vrei să spui că locuiești în gardul ăsta?

— Nu, sunt de la ferma de acolo. Motanul și-a fluturat coada în direcția unei vizuini mari de Două-Picioare, abia vizibilă pe deasupra rugilor. Și nu-mi plac străinii. Vezi-ți de drum sau am să te oblig eu!

Și-a dezvelit colții și a scos ghearele, zburându-și furios blana murdară, de un cenușiu deschis.

Pisica pribeagă s-a dat înapoi, lăsându-se la pământ. *A trecut ceva vreme de când mi-am exersat mișcărilor de luptă... dar n-am să-l las pe zdrențărosul ăsta să mă sperie!*

— Sunt doar în trecere. Nu sunt o amenințare pentru prada ta prețioasă.

Motanul de la fermă a pufnit neîncrezător și și-a înclinat capul într-o parte.

— Ești una dintre pisicile alea de lângă lac?

Tonul pisicii călătoare era precaut când i-a răspuns:

— De ce întrebi?

— Pentru că le-am mai văzut trecând pe aici, i-a răspuns motanul cenușiu. Ele nu m-au văzut pe mine, am avut grijă să mă ascund, dar le-am auzit vorbind despre munți. Și-a dat ochii peste cap. Cine ar vrea să călătorească atât de mult?! Nu găsesc destulă mâncare pe teritoriul lor?

— Poate că nu sunt în căutare de hrană, i-a replicat pisica străină, indignată. Mai sunt și alte lucruri care contează în viața asta, nu?

Motanul s-a așezat și și-a scărpinat o ureche cu laba din spate.

— Cum ar fi? a mieunat el disprețuitor. Să vă zgâți la stele și să vă imaginați că strămoșii voștri se uită și ei la voi? Văzând că pisica străină a tresărit surprinsă, a continuat. Am auzit o mulțime de povești despre ce se întâmplă dincolo de dealurile alea. Atât timp cât nu-mi tulbură mie liniștea, nu mă interesează ce pun la cale pisicile alea. N-au decât să...

— Da, l-a întrerupt pisica pribeagă, trecând pe lângă el și continuându-și drumul. Atât timp cât nu-ți fură prada.

Motanul cenușiu a sărit în picioare și a urmat-o.

— Ești una dintre ele, nu-i așa? a întrebat-o el când a ajuns-o din urmă. Cred că te-am mai văzut pe aici.

— Poate, i-a răspuns pisica străină, fremătând din mustăți. Cu mult timp în urmă.

— Și unde ai fost de atunci? Te-ai rătăcit?

— Oh, nu! a miorlăit amuzată pisica misterioasă. Întotdeauna am știut unde mă aflu.

Motanul de la fermă a rămas în urmă, privind-o cum își continua drumul spre copaci. Apoi a clătinat din cap și a alergat înapoi către fermă, dispărând pe sub gardul viu cu o mișcare rapidă a cozii.

Ajunsă în pădure, pisica străină a căutat cu privirea un loc bun pentru un culcuș vremelnic, însă o furnicău labele de nerăbdare și nicio scorbură sau adâncitură de sub rădăcinile copacilor nu părea potrivită. Un șoarece s-a strecurat de sub o tufă, ronțâind semințele de iarbă căzute. Amintindu-și lecțiile demult uitate, pisica s-a ghemuit în poziția de vânătoare și a țâșnit, ucigând prada cu o singură lovitură rapidă. Dar trupul moale nu i-a mai părut deloc apetisant când l-a văzut lipsit de viață; l-a acoperit cu câteva labe de pământ și l-a lăsat acolo.

Se lăsa înserarea în timp ce pisica pribeagă își continua drumul, urcând dealul tot mai grăbită, printre copacii înalți și subțiri.

A trecut mult timp. Oare mai sunt acolo pisicile din amintirile mele?

Când din lumina zilei rămăsese doar o geană la orizont, pisica a lăsat copacii în urmă și a ajuns pe culmea unui deal acoperit cu iarbă aspră. La poalele dealului, apusul stacojiu se oglindea în suprafața lacului, poleindu-i apa într-o strălucire sângerie. Pe cer scliffeau primii războinici ai Clanului Stelelor.

Pisica străină a tras adânc aer în piept. *M-am întors. Să începă răzbunarea!*

CAPITOLUL 1

Visul lui Pană de Gaiță s-a topit în întuneric când motanul s-a trezit și a căscat cu poftă, somnoros. Parcă întregul corp îi era amortit, iar când s-a ridicat din culcuș se simțea de parcă ar fi fost înfășurat în cârcei de iederă care-l trăgeau la pământ. Era mai cald decât de obicei la sfârșitul primăverii, iar aerul era plin de aroma prăzii și a vegetației luxuriante. Zgomotul ce venea dinspre văiuga de piatră pătrundea prin perdeaua de mă răcini care acoperea intrarea în vizuina pisicii-vraci: sunetul pașilor și murmururile entuziasmate ale pisicilor care se adunau pentru primele patrule ale zilei.

Dar Pană de Gaiță nu putea împărtăși entuziasmul camarazilor săi. Deși trecuse o lună de când el și tovarășii săi se întorseseră din vizita făcută Tribului, se simțea împietrit și pustiu pe dinăuntru. Mintea îi era plină de imagini ale munților, piscuri acoperite de zăpadă care se întindeau la nesfârșit în depărtare, contururile lor aspre desenându-se pe cerul azuriu. I s-a strâns stomacul de durere când i-a apărut o altă imagine în fața ochilor: o pisică albă, cu ochii verzi,

îi arunca o privire lungă, îndurerată, înainte de a-i întoarce spatele și de a se îndepărta, pe vârful unei stânci, deasupra unei cascade învolburate.

Pană de Gaiță a scuturat din cap. *Ce se întâmplă cu mine? Toate astea s-au petrecut cu foarte, foarte mult timp în urmă. Viața mea a fost întotdeauna aici, alături de clanuri. Atunci, de ce mă simt ca și când am pierdut ceva?*

— Bună, Pană de Gaiță!

Glasul lui Lumină de Măceș se auzea înfundat și cu ecou, iar Pană de Gaiță și-a dat seama că pisica își băgase capul în crăpătura din perete unde depozita el ierburile.

— În sfârșit, te-ai trezit!

Pană de Gaiță i-a răspuns doar cu un mormăit. Lumină de Măceș era una dintre problemele lui cele mai supărătoare. Nu putea uita ce-i povestise Flacăra de Leu când se întorsese din munți: Lumină de Măceș se simțise atât de frustrată de faptul că faptul că trebuia să rămână în tabără, din cauza neputinței de a-și folosi labele din spate, încât îl convinsese pe fratele ei, Dungă de Bondar, s-o care în pădure pentru a căuta ierburi.

— Și-n pădure au dat peste un câine, îi spusese Flacăra de Leu. Nici măcar un războinic cu toate picioarele sănătoase n-ar fi putut scăpa prin fugă. Dacă nu am fi fost eu și Pas de Broască, să-l atragem în altă direcție, Lumină de Măceș ar fi fost făcută bucățele.

— Minte de șoarece! își pierduse cumpătul Pană de Gaiță. De ce s-a pus în pericol?

— Pentru că e convinsă că e inutilă, îi explicase Flacăra de Leu. Nu-i poți da mai multe de făcut? Eu și Inimă de Fum i-am promis c-o ajutăm să-și găsească un rol potrivit în viața clanului.